

Rozhovor s mistrem Evropy Goju-Ryu Karate

V sobotu 2. listopadu 2002 se po několikaleté přestávce opět uskutečnila Grand Prix BOHEMIA v karate. Tento již 25. ročník mezinárodní soutěže se organizátorem podarilo přenést do Brna. Všechny předcházející roky to byla Praha, která hostila špičku meze karatistů. Letos mělo tu čest Brno. Nová sportovní hala v Králově Poli se již od rána zaplnila sportovci z jednotlivých států. Celkem přijelo 180 karatistů ze šesti států.

Mezi naděje českých karatistů lze zařadit mnoho jmen. Rád bych připomenul jen několik. V sestavách kata to je Petra Nová (FM 4/99), která je mistryní světa pro tento rok a v Brně podle předpokladů vyhrála. Další osobnosti je Jan Tůček, který se na letošním MS WKF seniorů v Madridu umístil na krásném 3. místě v kumite mužů, v kategorii +80 kg. V Brně se Honzovi podařilo svou kategorii vyhrát.

Tak bychom mohli pokračovat, protože naše mála země má mnoho velice nadějných sportovců. Mezi takové naděje patří i mladík z jižních Čech – sedmnáctiletý František Sedlák. Tento závodník, se před nedávnem vrátil z ME juniorů a kadeřů z Minska v Bělorusku. Zde dosáhl krásného prvního místa v kategorii kata a stal se mistrem Evropy. Čtenářům Fighter's magazínu přináším rozhovor, který jsme uskutečnili o přestávce v brněnské sportovní hale.

Ahoj, Františku, představ se trochu našim čtenářům FM. Popiš ve zkratce, jaké byly tvoje začátky.

Jmenuji se František Sedlák a narodil jsem se 1. 6. 1985. S cvičením jsem začal zhruba před deseti lety v kroužku karate u nás v Nové Bystrici. Cvičení tam bylo tehdy vedené pány Š. Kamaseem a R. Neradem. Po dvou letech trénování se kroužek v Nové Bystrici rozpadl. Já měl na výběr: buď také skončit jako ostatní, a nebo dojíždět do 20 km vzdáleného Jindřichova Hradce, kde byl nejbližší klub karate. Zvolil jsem si dojíždění a již za pár měsíců jsem poznal, že tohle je pro mne to pravé.

Jakých sportovních úspěchů si nejvíce vážíš?

Předně bych rád uvedl, že jsem členem Okinawan Karate

Klubu TJ Slovan J. Hradec a taktéž ČAOGK (České asociace Okinawan Goju-Ryu karate-do. Zde jsem se vše naučil a tam také cvičím klasické okinawské Goju-Ryu karate-do dle IOGKF (International Okinawan Goju-Ryu karate-do Federation).

Jako jeden z mála studentů ČAOGK soutěžím. Líbí se mi atmosféra soutěží a také možnost porovnat se s druhými. Ostatní naši členové nesoutěží, pokud vím, tak chtějí hlavně cvičit a rozvíjet se na cestě karate-do. Získávání medailí je neláká.

Já si pro soutěže vybírám organizace, ve kterých je náš klub také zaregistrován a které jsou

velmi dobré v pořádání sportovních akcí – jako jsou např.: ČSKE – Český svaz karate nebo ČSKGr – Český svaz karate Goju-Ryu.

Můj největší sportovní úspěch je titul mistra Evropy kadeřů v kata, který jsem získal na ME Goju-Ryu (EGKF) v běloruském Minsku v září 2002. Celkem naše výprava, která byla vedena ing. J. Bočkem, J. Musilem a T. Dvořákem, získala šest medailí. Cením si i dalších medailí, které jsem získal na soutěžích v Č.R. – např. jsem získal titul mistr Č.R. v kata v r. 2002 v karate Goju-Ryu (ČSKGr), dále titul vicemistr Č.R. v kata dorostu v r. 2001 a 2002 v kara-

te všech stylů (ČSKe), také bronz v kata dorostu na mezinárodním turnaji v Mladé Boleslavi Czech Open, kterého se zúčastnilo 13 států. V roce 2002 se mi začalo dařit i ve sportovním zápase – kumite. Na prosincovém mistrovství Č.R. v karate všech stylů (ČSKe) v Ústí nad Labem

Cvičení finálové kata Suparinpai v podání F. Sedláka

Stupně vítězů na ME Juniorů a Kadeřů v Minsku první je mistr Evropy F. Sedlák.

jsem se ve váze do 75 Kg bojoval do finále a získal stříbrnou medaili.

Jaké jsou tvoje koníčky (mimo karate) a jaké máš zájmy, máš na ně čas?

Mimo karate se také doplňkově zabývám volejbalem, lehkou atletikou a gymnastikou. Ale pouze zřídka, protože na tyto koníčky mi nezbyvá mnoho času. Karate je pro mne na prvním místě.

Co bys nám prozradil o svém idolu? Ať už v životě nebo třeba ve sportu?

Když jsem byl malý, tak jsem často pozoroval akční filmy. Nejraději jsem měl Jean-Clauda Van Dammeho. To byl můj nejoblíbenější akční hrdina. V té době jsem chtěl dokázat to co on na filmových plátnech: dosáhnout černého pásu, vítězů v soubojích a mít dobrého trenéra.

Dnes se těmto filmům spíše usmívám.

V cvičení karate se zaměřuješ jenom na sestavy (kata), nebo i na sportovní zápas (kumite)?

Je pravda, že se hodně věnuji kata, ale i kumite trénuji často. Myslím si totiž, že je důležité cvičit oboje z důvodu všestrannosti. V našem dojo by to ani jinak nešlo, sensei (trenér) nás učí tak, abychom uměli dobře všechno, co do karate patří - od správného dýchání až po boj. Zvláště v poslední době se kumite hodně věnuji, obzvlášť tra-

dičním formám zápasu v Goju-Ryu, jako jsou Kakie kumite nebo Iri Kumi (pouze Ju-Go Iri Kumi zatím nedělám). Tyto zápasy musím znát na zkoušku na 1. dan, na kterou se teď připravuji. Můžu říct, že mně tyto zápasy velmi „sedí“ - našel jsem si v nich svůj bojový styl.

A co se týče sportovního kumite, které se provádí na soutěžích?

Tak to také trénuji, hlavně proto, že mě baví soutěžit v ku-

mite a porovnávat se s jinými zápasníky.

Největší význam pro mne však má cvičení tradičních kat a jejich bunkai (sebeobhranné aplikace), protože si myslím, že je v těchto cvičeních uložena pravá podstata karate-do.

Co ti karate přineslo a co naopak vzalo?

Karate mi myslím přineslo mnoho dobrého. Sám cítím, jak jsem se za ty roky cvičení změnil - mám větší sílu, lepší soustředění a víc si věřím. V našem dojo se také klade velký důraz na etiketu - chování v dojo i mimo ně, toto si myslím, že mě také hodně ovlivnilo. Snažím se chovat všude slušně, ale na druhou stranu si nedám nic líbit. Zvláštní klíčovou osobou je pro mne můj sensei, protože ten mne vše naučil. Velkou výhodou je, že můj sensei má také svého senseie - okinawského mistra Moria Higaonnua 9. dan a tak vím, že vše co mě učí, se musel naučit i on. Pomáhá mi to, protože vím, že mě neučí nesmysly, ale pouze podstatné věci. Dokážu pak vydržet i hodně tvrdé tréninky a vidím pak na sobě vývoj, prostě že se pořád zlepšuji. Víím to i proto, že jsem na jaře doprovázel svého

senseie za M. Higaonnua a pak jsem s nimi několik dní trénoval - to byl velký zážitek!

A co mi karate vzalo? Nic mě nenapadá!

Na co ve svém životě kladeš největší důraz? Co je pro tebe důležité pro tebe samotného?

Pro mě samotného je nejdůležitější zdraví. Doufám, že mi vydrží co nejdéle. Důležité pro mne ale také je kamarádství, dobrá parta a pohoda.

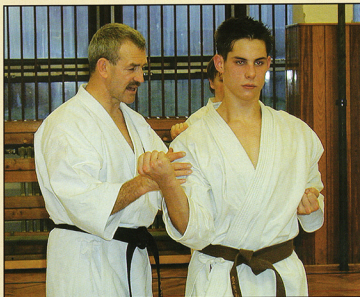
Co bys chtěl nakonec vzkázat našim čtenářům?

Chtěl bych popřát čtenářům hodně štěstí, zdraví a sportovních úspěchů. Ať už děláte jakékoli bojové umění, dělejte ho naplno. Líbí se mi přísloví, že je jedno, CO děláte, ale důležité je, JAK to děláte. Mějte se a na shledanou...

Děkuji za rozhovor a držím palce k dalším úspěchům.

Arigato Gozai Mashita

Pokud čtenáři chtějí získat další informace o Františkovi - kde cvičí a jak trénuje, tak jej můžete kontaktovat e-mail: franta.sedlak@seznam.cz
internet: www.iogkf.cz

F. Sedlák při cvičení heishu kata Sanchin pod dohledem anglického senseie Ernieho Molyneuxe (7. dan IOGKF) na semináři okinawského karate v J. Hradci v roce 2002